

питань, які потрібно з'ясувати під час проведення слідчої дії, у послідовності їх з'ясування, виборі засобів і прийомів, які будуть для цього використані. Головне, щоб це максимально сприяло захисту підозрюваного [5].

Отже, конфліктний характер обшуку характеризується напруженням для всіх учасників його проведення, є причиною психологічних стресів, а в деяких випадках і психологічних травм для обшукуваного. З метою уникнення зайвих конфліктів, учасникам, як професійним юристам, доцільно проявляти комунікативні, організаційні здібності, показувати високий рівень нормативності поведінки, адже факт проведення обшуку ще не означає винність особи, а психологічні травми залишаються надовго.

Література

1. Юридична психологія: підручник / Д. О. Александров, В. Г. Андросюк, Л. І. Казміренко [та ін]; заг. ред. Л. І. Казміренко, Є. М. Моїсєєва. – К.: КНТ, 2007. – 359 с.
2. Коновалова В. О. Юридична психологія: підруч. / В. О. Коновалова, В. Ю. Шепітько. – 2-ге вид., перероб. і доп. – Х.: Право, 2008. – 240 с.
3. Юридична психологія: підруч. / І. Н. Сорокотягін, Д. А. Сорокотягіна. – 3-є вид., перероб. і доп. – М.: Видавництво Юрайт, 2015. – 461 с.
4. 35 неформальних практик у кримінальному судочинстві України / О. А. Банчук, І. О. Дмитрієва, Л. М. Лобойко, З. М. Саїдова. – К.: «Арт-Дизайн». – 48 с.
5. Баулін О. В. Адвокатський іспит: підготовчий курс: навч. посіб. / О. В. Баулін, В. І. Лебідь, П. С. Матвєєв, М. А. Пожидаєва. – 3-тє вид., допов. і перероб. – К.: Алерта, 2016. – 772 с.

УДК 343.98 (043.2)

Кравченко Д. М., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Кочнева А. О., асистент

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ КРИМІНАЛІСТИКИ В ЗАРУБІЖНИХ КРАЇНАХ

Криміналістика в європейських зарубіжних країнах сформувалась у другій половині ХІХ ст. Основоположником криміналістичної науки вважають австрійця Ганса Гросса, який в 1893 р. опублікував своє відоме на весь світ «Керівництво для судових слідчих, чинів загальної і жандармської поліції». Метою його роботи, як говорив Г. Гросс, було створення настільної книги, в якій були б зібрані у зрозумілій для слідчих

формі всі ті знання, які до того часу можна було знайти в працях з балістики, фотографії тощо. Природничо-наукові знання знайшли відображення в розділах про речові докази, вченні про тотожність, огляді місця події, допиті і про окремі види злочинів. Роботи Ганса Гросса мали істотний вплив на розвиток криміналістики в усіх країнах, що відносяться до австро-німецької гілки [1, с. 100].

Характерним для розвитку зарубіжної криміналістики, є те, що в них майже немає робіт, присвячених дослідженню її методологічних і теоретичних основ. Внаслідок цього і зараз в більшості капіталістичних країн криміналістика не визнається самостійною наукою, а розглядається як допоміжна, суто прикладна дисципліна або взагалі як «поліцейська техніка», позбавлена правової регламентації. Тому коло проблем криміналістики обмежується комплексом спеціальних технічних засобів і прийомів, їй відводиться роль дисципліни, покликаної розробляти чисто технічні рекомендації щодо розкриття та розслідування злочинів. І як наслідок такого підходу, в ряді країн (зокрема, в США) криміналістика викладається далеко не у всіх юридичних вузах [2, с. 315].

На сучасний стан криміналістики країн ближнього зарубіжжя, водночас із особливостями їхнього історичного розвитку, системою та традиціями кримінального процесу, а також раніше сформованими науковими поглядами, певний вплив мали державно-правові відносини із СРСР. Найпомітніше це відбилося на положенні криміналістики в Польщі, Угорщині, Німецькій Демократичній Республіці, Чехословаччині, Румунії та ряді інших держав. Багато відомих криміналістів цих країн брали активну участь у спільних наукових дослідженнях, створенні та впровадженні в практику боротьби зі злочинністю нових криміналістичних засобів, в організації та проведенні загальних криміналістичних конференцій та семінарів, а також у вирішенні великих наукових проблем криміналістики. У результаті такої взаємодії поступово складалося в основному співпадаюче розуміння сутності, природи та призначення криміналістики, що зберігається і в даний час [3, с. 243].

Непогано розвинена і так звана польова криміналістика, тобто криміналістичні засоби і методи, пристосовані для застосування в ході огляду місця події, обшуку, затримання, огляду та інших слідчих і розшукових дій, що проводяться в складних, а часто і несприятливих умовах. Поліція США, ФРН, Англії, Франції, Японії споряджена спеціально обладнаними автомобілями та вертольотами, широко використовує в роботі телебачення, комп'ютерну і лазерну техніку. Поліцейські органи активно застосовують портативні прилади і датчики для попереднього експрес-аналізу крові, наркотичних і вибухових речовин, пошуку дорогоцінних металів, трупів. Вони зручні і результативні в застосуванні. Велика увага приділяється розробці ефективних наборів засобів для роботи з різними слідами і

мікрооб'єктами, а також для особистого захисту і безпеки співробітників поліції при затриманні озброєних злочинців [4, с. 471].

Зусиллями зарубіжних криміналістів вирішені такі важливі науково-практичні проблеми, як комп'ютерна обробка, збереження та аналіз дактилоскопічної інформації, ідентифікація людини за її генотипу, ототожнення по голосу та ін. Ці справді значні досягнення у сфері криміналістичної техніки та судової експертизи повинні активніше використовуватися вітчизняними криміналістами, що послужить вдосконалення їх професійної діяльності в складних сучасних умовах [5, с. 136].

Література

1. Костров А. І. Криміналістика. Ч. 1 / А. І. Костров, В. В. Печерський, А. В. Страхов. – Мн.: МІУ, 2006. – 234 с.
2. Гусаков О. М. Криміналістика США: теорія і практика її застосування / О. М. Гусаков. – Єкатеринбург, 1993. – 415 с.
3. Белкин Р. С. История отечественной криминалистики / Р. С. Белкин. – М.: НОРМА, 1999. – 486 с.
4. Криміналістика: підруч. / за ред. д.ю.н., проф. Є. П. Іщенко. – М.: «Инфра-М», 2005. – 642 с.
5. Яблоков Н. П. Криміналістика: навч. посіб. / Н. П. Яблоков. – М.: БЕК, 2007. – 376 с.

УДК 343.2

Лахай Є. С., студентка,
Навчально-науковий Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Рощина І. О., к.ю.н., доцент

ЗАСТОСУВАННЯ ПРИМУСОВИХ ЗАХОДІВ ВИХОВНОГО ХАРАКТЕРУ ДО НЕПОВНОЛІТНІХ, ЯКІ НЕ ДОСЯГНУЛИ ВІКУ КРИМІНАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Вирішення проблем неповнолітніх правопорушників є складовою формування правової системи України. Але система кримінально-правового впливу на неповнолітніх правопорушників вимагає компромісного вирішення. Саме таке, компромісне, вирішення проблеми забезпечують примусові заходи виховного характеру. Ці заходи є заходами педагогічно-виховного, а не карального характеру. Метою їх застосування, в першу чергу, є забезпечення інтересів неповнолітнього, які полягають в одержанні належного виховання, освіти, лікування, соціальної, психологічної допомоги, захисту від жорстокого поводження, насильства, експлуатації, а також у наявності можливості адаптуватися до